

Arrest

nr. 226 038 van 12 september 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. L. S. LEUNG
Karel Rogierstraat 3
2000 ANTWERPEN

tegen:

de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 25 april 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 27 maart 2019 houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag tot vernieuwing van een verblijfsvergunning als student (bijlage 29).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. L. S. LEUNG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 september 2018 dient de verzoekster een aanvraag in tot vernieuwing van haar verblijfsvergunning als student.

Op 27 maart 2019 beslist de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen dat deze aanvraag onontvankelijk is.

Het betreft de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekster ter kennis gebracht met een aangetekende brief van onbekende datum en zij werd als volgt gemotiveerd:

“(…)

BESLISSING TOT ONONTVANKELIJKHEID

Van een aanvraag tot vernieuwing van de verblijfsvergunning in het kader van artikel 101, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gemachtigd werd om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student.

De genaamde A. A.

van Kirgizstan nationaliteit

geboren te K., Kirgizstan op (...)1999,

die verklaart te verblijven op het adres (...)

heeft zich bij het gemeentebestuur aangemeld op 25/09/2018 om met toepassing van artikel 101 van voornoemd koninklijk besluit een aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Deze aanvraag wordt onontvankelijk verklaard om volgende reden:

De betrokkene heeft zich op 23/10/2018 bij het gemeentebestuur gemeld, er werd hem gevraagd om ontbrekende documenten over te leggen. De betrokkene heeft de ontbrekende documenten niet binnen de termijn van 15 dagen voorgelegd. Overeenkomstig artikel 101, §3, van het voornoemde koninklijk besluit.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van de algemene motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Het eerste middel wordt als volgt toegelicht:

"- Doordat de verwerende partij in de bestreden beslissing dd. 27.03.2019 enerzijds stelt dat verzoekster zich op 25.09.2018 heeft gemeld bij het gemeentebestuur om overeenkomstig artikel 101 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 de verlenging van haar machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aan te vragen, en doordat verwerende partij anderzijds in dezelfde beslissing stelt dat verzoekster zich op 23.10.2018 heeft aangemeld bij het gemeentebestuur, is het voor verzoekster onduidelijk wanneer de termijn van 15 dagen begint te lopen om de gevraagde documenten voor te leggen.

- Dat art. 2 van de Wet van 29 juli 1991 zegt dat bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd.

- Dat art. 3 bepaalt dat de motivering de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet afdoende zijn. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering 'pertinent' moet zijn, dat wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing moet te maken hebben. Verder moet ze 'draagkrachtig' zijn, d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

- Dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

- Dat de rechtsleer in dit verband het volgende stelt: "Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen van een dossier (ten nadele van de betrokkene) en niet met andere fundamentele

elementen, is niet afdoende. " (OPDEBEEK, en COOLSAET, A., *Formele motivering van bestuurshandelingen*, Die Keure, Brugge, 1999, nr. 189).

- Terwijl verzoekster van mening is dat de motivering van verwerende partij in de bestreden beslissing dd. 27.03.2019 geenszins 'draagkrachtig' is aangezien de door verwerende partij aangehaalde redenen helemaal niet volstaan om de beslissing te dragen.
- Aangezien verzoekster zich inderdaad op 25.09.2018 heeft gemeld bij verwerende partij en meer bepaald in het Districtshuis Antwerpen gevestigd te Lange Gasthuisstraat 21 2000 Antwerpen. Aangezien de medewerker van verwerende partij aan verzoekster heeft meegedeeld dat verzoekster een schrijven zou ontvangen van de gemeente met daarin verdere informatie over de door verzoekster aan te leveren documenten.
- Aangezien verzoekster op 17.10.2018, dus 22 dagen nadat verzoekster zich had aangemeld bij het gemeentebestuur van Antwerpen, een e-mail heeft ontvangen van verwerende partij met in bijlage een schrijven dd. 17.10.2018.
- Aangezien verzoekster per e-mail dd. 23.10.2018, in antwoord op de e-mail dd. 17.10.2018 van verwerende partij, de gevraagde documenten aan verwerende partij heeft overgemaakt.
- Aangezien verzoekster zich dus op 23.10.2018 niet fysiek heeft gemeld bij het gemeentebestuur.
- Aangezien verzoekster dus uit de bestreden beslissing dd. 27.03.2019 niet kan afleiden wanneer voor verwerende partij de termijn van 15 dagen overeenkomstig artikel 101 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 begon te lopen omdat verwerende partij in de bestreden beslissing twee verschillende data vernoemt waarop verzoekster zich volgens verwerende partij bij het gemeentebestuur heeft aangemeld.
- Terwijl verzoekster zich op 25.09.2018 heeft gemeld bij verwerende partij en meer bepaald in het Districtshuis Antwerpen gevestigd te Lange Gasthuisstraat 21 2000 Antwerpen; terwijl verzoekster op 17.10.2018, dus 22 dagen nadat verzoekster zich had aangemeld bij het gemeentebestuur van Antwerpen, een e-mail heeft ontvangen van verwerende partij met in bijlage een schrijven dd. 17.10.2018, en verzoekster per e-mail dd. 23.10.2018 heeft geantwoord op de e-mail dd. 17.10.2018 van verwerende partij en in bijlage bij deze e-mail de gevraagde documenten aan verwerende partij heeft overgemaakt.
- Aangezien verzoekster dus wel tijdig de gevraagde documenten heeft overgemaakt en verzoekster
- Dat verwerende partij eveneens per e-mail dd. 21.12.2018 aan verzoekster heeft meegedeeld dat de aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning van verzoekster op die dag, samen met alle nodige stukken, werd overgemaakt aan de dienst Vreemdelingenzaken te Brussel (stuk 9). Dat verzoekster sedertdien niets meer had vernomen van verwerende partij, totdat verzoekster de bestreden beslissing tot onontvankelijkheid dd. 27.03.2019 heeft ontvangen.
- Dat verzoekster op basis van deze laatste e-mail van verwerende partij dd. 21.12.2018 ervan uitging dat zij alle documenten tijdig aan verwerende partij had overgemaakt.
- Dat de verbazing van verzoekster dus des te groter was toen zij vernam dat verwerende partij de aanvraag van verzoekster onontvankelijk had verklaard ondanks het feit dat verwerende partij op 21.12.2018 heeft meegedeeld dat de aanvraag van verzoekster samen met alle nodige documenten aan de dienst Vreemdelingenzaken werd overgemaakt.
- Dat in de bestreden beslissing dd. 27.03.2018 evenmin wordt geargumenteerd waarom verzoekster niet tijdig, dus binnen de 15 dagen (vanaf welke datum?), de gevraagde documenten zou hebben overgelegd aan verwerende partij terwijl verwerende partij op 21.12.2018 had bevestigd dat de aanvraag van verzoekster samen met alle nodige documenten aan de dienst Vreemdelingenzaken werd overgemaakt.
- Dat de motivering van verwerende partij in de bestreden beslissing dd. 27.03.2019 geenszins draagkrachtig en afdoende is en dat verwerende partij de algemene motiveringsverplichting en de

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) geschonden heeft.

- *Dat het eerste middel van verzoekster ernstig en gegrond is.*

3.2. De verweerder voert in de nota met opmerkingen een gecombineerd verweer op het eerste en tweede middel.

De repliek die dienstig op het eerste middel kan worden betrokken, is de volgende:

“In een eerste en tweede middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- *De algemene motiveringsverplichting;*
- *Artikelen 2 en 3 van de Wet dd. 29.07.1991;*
- *Artikel 101, §3 van het Koninklijk Besluit dd. 08.10.1981.*

Rekening houdend met de samenhang tussen het eerste en tweede middel, acht verweerder het aangewezen om beide middelen samen te behandelen.

(...)

Vooreerst laat verweerder gelden dat het middel niet ontvankelijk is, daar waar verzoekende partij de schending van de “algemene motiveringsplicht” opwerpt.

Immers, er werd terecht reeds geoordeeld dat onontvankelijk is, het onderdeel (en a fortiori het middel) dat met het oog op een vernietiging van een verplicht te motiveren beslissing een motiveringsgebrek aanvoert, maar hiervoor geen wetsbepaling als geschonden aanduidt (cf. naar analogie: Cass. AR C.94.0369.N, 9.5.1997, Arr. Cass. 1997, 531).

Aan deze laatste vereiste beantwoordt volgens de verweerder niet de loutere vermelding van een motiveringsgebrek in termen van een schending van “de algemene motiveringsplicht”.

Er bestaan namelijk diverse types van motiveringsplicht, beheerst door onderscheiden rechtsregels en met eigen kenmerken.

De verweerder is derhalve van oordeel dat dit onderdeel van middel van verzoekende partij in rechte onvoldoende behoorlijk is onderbouwd om als ontvankelijk te kunnen worden beschouwd.

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijf geven kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vevat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan de bestreden beslissing werd genomen en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de verzoekende partij hun beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door hen geschonden geachte rechtsregels.

Verweerder merkt op dat de verzoekende partij gemachtigd werd tot voorlopig verblijf en dit op grond van artikel 58 van de Vreemdelingenwet.

Verweerder wijst op artikel 101 van het Vreemdelingenbesluit; bepaling die stipuleert dat:

“De vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student moet zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanmelden om de vernieuwing van zijn verblijfsvergunning aan te vragen, uiterlijk 15 dagen vóór de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning.

§2. Bij de aanvraag tot vernieuwing van zijn verblijfsvergunning, legt de vreemdeling de volgende documenten voor:

1° een geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel;

2° het bewijs van inschrijving aan een onderwijsinstelling;

3° het bewijs dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt;

4° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit, overeenkomstig artikel 60 van de wet;

5° het standaardformulier waarvan het model is vastgesteld door de minister, ingevuld door de onderwijsinstelling waarbij er wordt aangegeven voor hoeveel credits hij geslaagd is in het voorgaande academiejaar, alsook hoeveel credits hij in totaal heeft verworven in zijn huidige opleiding.

De verbintenis tot tenlasteneming, bedoeld in artikel 60, lid 1, 2°, van de wet, moet in overeenstemming zijn met het model van bijlage 32.

§3. Indien de vreemdeling niet de vereiste documenten overlegt, zoals voorzien in paragraaf 2, verzoekt de burgemeester of zijn gemachtigde de vreemdeling om de ontbrekende documenten binnen een termijn van 15 dagen over te leggen.

Indien de vreemdeling de ontbrekende documenten niet binnen de in het eerste lid vermelde termijn overlegt, verklaart de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag tot vernieuwing onontvankelijk. De beslissing tot onontvankelijkheid is opgesteld overeenkomstig het model in bijlage 29. De burgemeester of zijn gemachtigde betekent deze beslissing aan de betrokkene.

De burgemeester of zijn gemachtigde maakt een kopie van de beslissing tot onontvankelijkheid over aan de gemachtigde van de minister.

§ 4. Indien de vreemdeling zijn aanvraag tot vernieuwing heeft ingediend overeenkomstig de eerste paragraaf en de Minister of zijn gemachtigde niet in staat was over deze aanvraag een beslissing te nemen voor het verstrijken van de verblijfsvergunning waarvan hij houder is, stelt de burgemeester of zijn gemachtigde hem in het bezit van een attest overeenkomstig het model van bijlage 15.

Dit attest dekt voorlopig het verblijf van de vreemdeling op het grondgebied van het Koninkrijk. Het attest is vijfenveertig dagen geldig en kan tweemaal met eenzelfde periode verlengd worden.”

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 17.10.2018 een schrijven heeft ontvangen waarin haar werd verzocht om nog bepaalde documenten over te maken voor de vervaldatum van de verblijfskaart.

Volgende vereiste documenten diende verzoekende partij over te maken voor de vervaldatum van de verblijfskaart, m.n. 31.10.2018:

- Bewijzen van bestaansmiddelen;
- Bewijs deelname examen;
- Bewijs ziektekostenverzekering geldig in België;
- Inschrijvingsattest bij een erkende onderwijsinstelling in België.

(...)

Verzoekende partij meent dat zij alle documenten tijdig aan verweerder heeft bezorgd.

Verweerder benadrukt dat verzoekende partij in gebreke is gebleven een bewijs van deelname van examen voor te leggen binnen de in artikel 101, §3, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit voorziene termijn van 15 dagen, zodat de burgemeester van de gemeente Steenokkerzeel de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf geheel terecht onontvankelijk heeft verklaard.

De voorgelegde stukken m.b.t. tot het bewijs van deelname aan de examens voldoen niet aan de voorwaarden (stuk 4.a). Uit geen enkel stuk blijkt dat verzoekende partij heeft deelgenomen aan de examens. Verzoekende partij legt enkel een overzicht van de vakken en een bewijs dat zij 'Business Management – International Business' volgt aan de Karel de Grote Hogeschool voor. Nergens blijkt uit een stuk dat verzoekster effectief heeft deelgenomen aan examens, terwijl verzoekende partij een stuk dienomtrent diende neer te leggen voor 31.12.2018, quod non.

Verweerder benadrukt ter zake nog dat het in de eerste plaats aan de verzoekende partij komt om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld en deze procedure te vervolledigen binnen de door de wet voorziene termijn.

Zie in die zin:

"Het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervolledigen en te actualiseren." (R.v.V. nr. 26.814 van 30 april 2010)

Het staat de verzoekende partij daarenboven vrij om, van zodra zij de ontbrekende documenten ontvangt, een nieuwe aanvraag tot het bekomen van een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven in te dienen.

De verweerder merkt op dat de burgemeester van de stad Antwerpen geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden onontvankelijk diende te worden verklaard.

De burgemeester van Steenokkerzeel handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Het eerste en tweede middel zijn onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

3.3. Beoordeling

De verzoekster voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou

kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Met de thans bestreden beslissing wordt verzoeksters aanvraag voor de verdere verlenging van haar verblijfsvergunning als student onontvankelijk verklaard. De redengeving die hieromtrent in de bestreden akte is opgenomen, is de volgende:

“De genaamde A. A. (...) heeft zich bij het gemeentebestuur aangemeld op 25/09/2018 om met toepassing van artikel 101 van voornoemd koninklijk besluit een aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Deze aanvraag wordt onontvankelijk verklaard om volgende reden:

De betrokkene heeft zich op 23/10/2018 bij het gemeentebestuur gemeld, er werd hem gevraagd om ontbrekende documenten over te leggen. De betrokkene heeft de ontbrekende documenten niet binnen de termijn van 15 dagen voorgelegd. Overeenkomstig artikel 101, §3, van het voornoemde koninklijk besluit.”

Het afdoende karakter van deze uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier en zoals wordt vermeld in de aanhef van de bestreden beslissing, diende de verzoekster op 25 september 2018 een aanvraag in tot de verlenging van de verblijfsvergunning die haar was toegekend overeenkomstig artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Artikel 58 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.”

Artikel 101 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) regelt de voorwaarden en modaliteiten voor de verlenging van de op grond van artikel 58 van de vreemdelingenwet toegekende verblijfsvergunning als student. Dit artikel bepaald als volgt:

“§ 1

De vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student moet zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanmelden om de vernieuwing van zijn verblijfsvergunning aan te vragen, uiterlijk 15 dagen vóór de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning.

§ 2

Bij de aanvraag tot vernieuwing van zijn verblijfsvergunning, legt de vreemdeling de volgende documenten voor:

1° een geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel;

2° het bewijs van inschrijving aan een onderwijsinstelling;

3° het bewijs dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt;

4° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit, overeenkomstig artikel 60 van de wet;

5° het standaardformulier waarvan het model is vastgesteld door de minister, ingevuld door de onderwijsinstelling waarbij er wordt aangegeven voor hoeveel credits hij geslaagd is in het voorgaande academiejaar, alsook hoeveel credits hij in totaal heeft verworven in zijn huidige opleiding.

De verbintenis tot tenlasteneming, bedoeld in artikel 60, lid 1, 2°, van de wet, moet in overeenstemming zijn met het model van bijlage 32.

§ 3

Indien de vreemdeling niet de vereiste documenten overlegt, zoals voorzien in paragraaf 2, verzoekt de burgemeester of zijn gemachtigde de vreemdeling om de ontbrekende documenten binnen een termijn van 15 dagen over te leggen.

Indien de vreemdeling de ontbrekende documenten niet binnen de in het eerste lid vermelde termijn overlegt, verklaart de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag tot vernieuwing onontvankelijk. De beslissing tot onontvankelijkheid is opgesteld overeenkomstig het model in bijlage 29.

De burgemeester of zijn gemachtigde betekent deze beslissing aan de betrokkene. De burgemeester of zijn gemachtigde maakt een kopie van de beslissing tot onontvankelijkheid over aan de gemachtigde van de minister.

§ 4

Indien de vreemdeling zijn aanvraag tot vernieuwing heeft ingediend overeenkomstig de eerste paragraaf en de Minister of zijn gemachtigde niet in staat was over deze aanvraag een beslissing te nemen voor het verstrijken van de verblijfsvergunning waarvan hij houder is, stelt de burgemeester of zijn gemachtigde hem in het bezit van een attest overeenkomstig het model van bijlage 15.

Dit attest dekt voorlopig het verblijf van de vreemdeling op het grondgebied van het Koninkrijk. Het attest is vijfenveertig dagen geldig en kan tweemaal met eenzelfde periode verlengd worden."

De thans bestreden beslissing betreft een beslissing, zoals bedoeld in artikel 101, §3, tweede lid, van het vreemdelingenbesluit (bijlage 29).

De gemachtigde van de burgemeester geeft in de bestreden akte aan dat aan de verzoekster (op 23 oktober 2018) gevraagd werd om ontbrekende documenten over te leggen en stelt vast dat de verzoekster "de ontbrekende documenten niet binnen de termijn van 15 dagen" heeft voorgelegd overeenkomstig artikel 101, §3, van het vreemdelingenbesluit.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt echter dat de diensten van de verweerder op 17 oktober 2018 de verzoekster hebben verzocht om tijdig de volgende documenten over te maken: "bewijzen van bestaansmiddelen, bewijs deelname examen, bewijs ziektekostenverzekering geldig in België, inschrijvingsattest bij een erkende onderwijsinstelling in België". Er wordt gemeld dat de gevraagde stukken snel en eenvoudig digitaal kunnen worden doorgestuurd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt samen met de verzoekster vast dat zij op 23 oktober 2018, geheel volgens de gesuggereerde digitale procedure, verschillende pdf-documenten heeft overgemaakt. Deze pdf-documenten bevinden zich in het administratief dossier (zie stukken 4.a. tot en met 4.d.). In haar begeleidende e-mail geeft de verzoekster aan dat het om de volgende documenten gaat: "bewijs van solvabiliteit (looncertificaten ouders en bank statement), bewijs van deelname aan de examens, bewijs van ziektekostenverzekering geldig in België en bewijs van registratie bij een erkende onderwijsinstelling in België" (vrije vertaling uit het Engels).

De in de bestreden akte opgenomen motieven stellen de verzoekster geheel niet in staat om na te gaan waarom de op 23 maart 2019 toegestuurde documenten niet zouden volstaan. De gemachtigde van de burgemeester geeft enkel aan dat de verzoekster de ontbrekende documenten niet binnen de termijn van 15 dagen heeft overgemaakt. Welke precies de ontbrekende documenten zouden zijn die de verzoekster niet zou hebben overgemaakt, wordt niet vermeld. Aangezien de verzoekster op 23 oktober 2018, en dus onmiskenbaar binnen de 15 dagen na de uitnodiging van 17 oktober 2018, verschillende documenten heeft overgemaakt, is de geboden motivering niet afdoende. De verzoekster kan uit deze motivering immers onmogelijk afleiden welk document of welke documenten er nog zouden ontbreken en zij kan evenmin nagaan waarom de toegestuurde documenten niet zouden volstaan.

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de bestreden weigeringsbeslissing niet afdoende is gemotiveerd.

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 is aangetoond.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet hieraan geen afbreuk. De verweerder kan het belang bij de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 niet betwisten op de enkele grond dat de verzoekster er blijk van geeft dat zij de opgegeven motieven kent. Artikel 3 van de voormelde wet voorziet immers ook dat de opgegeven motieven afdoende moeten zijn. Het gebrek aan afdoende feitelijke motieven is net hetgeen *in casu* werd vastgesteld.

Waar de verweerder stelt dat de verzoekster in gebreke is gebleven om een bewijs van deelname aan het examen voor te leggen binnen de termijn van 15 dagen en waar hij uitgebreid motiveert waarom de op 23 oktober 2018 overgemaakte stukken geen eigenlijk bewijs van deelname aan de examens bevatten, merkt de Raad op dat een dergelijke motivering niet is terug te vinden in de bestreden akte zelve. De Raad herhaalt dan ook dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht inhoudt dat de bestreden akte zelf een afdoende motivering moet bevatten als waarom de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Met motieven die door de verweerder slechts achteraf, in het kader van een reeds ingesteld beroep bij de Raad, worden naar voor gebracht, kan dan ook geen rekening worden gehouden.

Ten overvloede geeft de Raad nog mee dat uit de stukken van het administratief dossier enkel blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 februari 2019 aan de burgemeester van de stad Antwerpen heeft gemeld dat er een "*puntenblad examens 2017/2018*" ontbreekt. Een puntenblad van de examens is niet gelijk te stellen met het op 17 oktober 2018 gevraagde "*bewijs van deelname aan de examens*".

Aangezien de schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht werd vastgesteld, hoeft de Raad verder niet in te gaan op het inhoudelijke verweer in de nota met opmerkingen. Zo spreekt de Raad zich niet uit over de vraag of de verweerder op juiste gronden heeft gesteld dat uit het stuk 4.a. niet kan blijken dat de verzoekster heeft deelgenomen aan de examens. De Raad hoeft verder evenmin na te gaan of de vereiste om "*een puntenblad*" of "*een bewijs van deelname aan de examens*" over te maken wel strookt met het bepaalde in artikel 101, § 2, eerste lid, 5°, van het vreemdelingenbesluit en of het door de verzoekster neergelegde document 4.a. al dan niet het in voormeld artikel bedoelde document betreft.

Het eerste middel is, in de aangeven mate, gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 27 maart 2019 houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag tot vernieuwing van een verblijfsvergunning als student (bijlage 29) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend negentien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE